

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Nymburce rozhodl samosoudkyně Mgr. Petrou Šárovcovou ve věci

žalobce: **Město Český Brod**, IČO 00235334
sídlem Husovo náměstí 70, 282 24 Český Brod
zastoupený advokátkou JUDr. Janou Markovou
sídlem Husovo náměstí 64, 282 01 Český Brod

proti
žalované: **JF TAKO s.r.o.**, IČO 25694529
sídlem Tatce 209, 289 11 Pečky

**o zaplacení 1 192 701 Kč s příslušenstvím,
rozsudkem pro uznání**

takto:

- I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku ve výši 1 192 701 Kč, spolu s úrokem z prodlení ve výši 0,5 % denně z částky 1 173 641 Kč od 6. 1. 2019 do zaplacení, a s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 19 060 Kč od 2. 1. 2017 do zaplacení, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 92 064 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám právní zástupkyně žalobce JUDr. Jany Markové, advokátky se sídlem v Českém Brodě.

Odůvodnění:

1. Předmětem řízení je nárok žalobce na zaplacení částky 1 192 701 Kč s příslušenstvím. Dle tvrzení strany žalující tento nárok vznikl z titulu: a) pachtovní smlouvy č. 201600203/OR ze dne 8. 10. 2016, na jejímž základě se žalovaná zavázala platit žalobci pachtovné v roční výši 1 064 910 Kč, včetně daně z nemovitostí ve výši 101 277 Kč (vše každoročně navyšované o inflaci), splatné

Shodu s prvopisem potvrzuje Eva Ševčíková.

vždy do konce roku s tím, že v případě prodlení byl sjednán úrok z prodlení ve výši 0,5 % denně z dlužné částky; b) smlouvy o nájmu pozemků č. 129/2008/OSM ze dne 23. 6. 2008, na jejímž základě se žalovaná zavázala platit žalobci nájemné v roční výši 7 131 Kč, resp. od roku 2016 ve výši 9 028 Kč (každoročně navyšované o inflaci), splatné vždy do 31. října daného roku, c) smlouvy o nájmu pozemků č. 130/2008/OSM, na jejímž základě se žalovaná zavázala platit žalobci nájemné v roční výši 11 357 Kč, resp. od roku 2016 ve výši 16 210 Kč (každoročně navyšované o inflaci), splatné vždy do 31. října daného roku. Žalovaná na výše uvedeném pachtovním ze smlouvy č. 201600203/OR dluží žalobci částku 1 173 641 Kč, na nájemném ze smlouvy č. 129/2008/OSM částku 6 818 Kč a na nájemném ze smlouvy č. 130/2008/OSM částku 12 242 Kč. Před podáním žaloby byla žalovaná k zaplacení dlužných částek vyzvána, na svůj dluh však neuhradila ničeho.

2. Usnesením ze dne 26. 8. 2019, č.j. 9 C 171/2019-32, soud žalovanou v souladu s ustanovením § 114b zákona č. 99/1963 sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“), vyzval, aby se ve lhůtě 30 dnů ode dne doručení uvedeného usnesení písemně vyjádřila ve věci samé k žalobě, která jí byla doručena dne 9. 9. 2019. Zároveň soud žalovanou uvedeným usnesením poučil o následcích nesplnění této výzvy, vyplývajících ze shora uvedeného zákonného ustanovení. Usnesení bylo žalované doručeno dne 11. 10. 2019 do vlastních rukou, žalovaná se k žalobě ve stanovené lhůtě nevyjádřila.
3. Podle § 114b odst. 1 o. s. ř., vyžaduje-li to povaha věci nebo okolnosti případu, jakož i tehdy, bylo-li o věci rozhodnuto platebním rozkazem, elektronickým platebním rozkazem nebo evropským platebním rozkazem, může předseda senátu místo výzvy podle § 114a odst. 2 písm. a) nebo nebylo-li takové výzvě řádně a včas vyhověno, žalovanému usnesením uložit, aby se ve věci písemně vyjádřil a aby v případě, že nárok uplatněný v žalobě zcela neuzná, ve vyjádření vylíčil rozhodující skutečnosti, na nichž staví svoji obranu, a k vyjádření připojil listinné důkazy, jichž se dovolává, popřípadě označil důkazy k prokázání svých tvrzení; to neplatí ve věcech, v nichž nelze uzavřít a schválit smír (§ 99 odst. 1 a 2). Podle § 114b odst. 2 věta první o. s. ř. k podání vyjádření podle odstavce 1 předseda senátu určí lhůtu, která nesmí být kratší než 30 dnů od doručení usnesení.
4. Podle § 114b odst. 5 věta první o. s. ř., jestliže se žalovaný bez vážného důvodu na výzvu soudu podle odstavce 1 včas nevyjádří a ani ve stanovené lhůtě soudu nesdělí, jaký vážný důvod mu v tom brání, má se za to, že nárok, který je proti němu žalobou uplatňován, uznává; o tomto následku (§ 153a odst. 3) musí být poučen.
5. Podle § 153a odst. 1 věta první o. s. ř., uzná-li žalovaný v průběhu soudního řízení nárok nebo základ nároku, který je proti němu žalobou uplatňován, rozhodne soud rozsudkem podle tohoto uznání. Dle § 153a odst. 2 o. s. ř. rozsudek pro uznání nelze vydat ve věcech, v nichž nelze uzavřít a schválit smír (§ 99 odst. 1 a 2). Dle § 153a odst. 3 o. s. ř. rozsudkem pro uznání rozhodne soud také tehdy, má-li se za to, že žalovaný nárok, který je proti němu žalobou uplatňován, uznal (§ 114b odst. 5 a § 114c odst. 6). Podle § 153a odst. 4 o. s. ř. jen pro vydání rozsudku pro uznání nemusí být nařízeno jednání.
6. Vzhledem k tomu, že se žalovaná nevyjádřila ve smyslu § 114b o. s. ř. ve stanovené 30 denní lhůtě, jsou splněny všechny podmínky § 153a odst. 3 o. s. ř., ve spojení s § 114b odst. 5 o. s. ř., pro vydání rozsudku pro uznání. Soud má proto za to, že žalovaná nárok uplatněný žalobou uznává a na základě tohoto uznání (fikcí) rozhodl rozsudkem v souladu s žalobním návrhem, neboť se nejedná o věc, ve které by nebylo možné uzavřít a schválit smír dle § 99 odst. 1 o. s. ř. a nárok žalobkyně uplatněný žalobou není v rozporu s žádnou kogentní občanskoprávní normou. Podle ustanovení § 153a odst. 2 o. s. ř. rozsudek pro uznání totiž nelze vydat ve věcech, v nichž nelze uzavřít a schválit smír (§ 99 odst. 1 a 2). Meze možnosti rozhodnout rozsudkem pro uznání jsou tedy zákonem dány týmiž okolnostmi, jimiž je omezena možnost uzavřít a schválit soudní smír. Znamená to, že rozsudkem pro uznání nelze rozhodnout ve věcech, u nichž jejich povaha

nepřipouští uzavření smíru, a tehdy, kdyby rozsudek pro uznání byl v rozporu s právními předpisy. Právní teorie i soudní praxe zastává názor, že povaha věci připouští uzavření smíru zpravidla ve věcech, v nichž jsou účastníci v typickém dvoustranném poměru, jestliže hmotně právní úprava nevylučuje, aby si účastníci mezi sebou upravili právní vztahy dispozitivními úkony. Z uvedeného vyplývá, že povahou věci je vyloučeno uzavřít smír zejména a) ve věcech, v nichž lze zahájit řízení i bez návrhu (srov. § 13 zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, (dále jen „z. ř. s.“); b) ve věcech, v nichž se rozhoduje o osobním stavu (srov. 13 z. ř. s. ve spojení s §§ 367, 371 z. ř. s.); c) ve věcech, v nichž hmotné právo nepřipouští vyřízení věci dohodou účastníků právního vztahu. Zda smír není v rozporu s právními předpisy je soud povinen zkoumat při rozhodování o schválení smíru. Protože smír je dvoustranným dispozitivním úkonem účastníků řízení, který má základ v hmotném právu, je smír v rozporu s právními předpisy zejména tehdy, jestliže a) dohoda účastníků je z hlediska obecných požadavků kladených na právní úkony neplatná; z tohoto pohledu je v rozporu s právními předpisy i takový smír, který nebyl učiněn určitě a srozumitelně (uvedený požadavek je důležitý také proto, že schválený smír je titulem pro exekuci); b) se příčí kogentním ustanovením zákona nebo je obcházi (srov. Bureš, Drápal, Krčmář, Mazanec, Občanský soudní řád, Komentář, I. díl, 6. vydání, 2003, C. H. Beck, str. 332, bod 5 a 6).

7. V posuzované věci se jedná o spor z titulu pachtovní smlouvy a smluv nájemních, na jejichž základě se žalovaná zavázala platit žalobci pachtovné a nájemné v dohodnuté výši. V případě pachtovní smlouvy pak bylo mezi smluvními stranami dohodnuto, že v případě prodlení náleží žalobci úrok z prodlení ve výši 0,5 % denně z dlužné částky. Z toho, co bylo řečeno o přípustnosti uzavření soudního smíru, je nepochybné, že předmětem tohoto řízení jsou subjektivní majetková práva, jimiž mohou účastníci (jejich nositelé) podle jejich povahy i podle příslušných zákonných předpisů volně nakládat, o nichž se rozhoduje ve sporném řízení, a ve kterém tedy účastníci mohou uzavřít smír.
8. S ohledem na shora uvedené má tak soud s odkazem na ustanovení § 114b o. s. ř. za to, že žalovaná uznala nárok, který je žalobou uplatňován, a proto ve věci rozhodl rozsudkem pro uznání dle ustanovení § 153a odst. 1 o. s. ř.
9. Jen pro vydání rozsudku pro uznání soud nenařizoval dle § 153a odst. 4 o. s. ř. jednání.
10. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 142 odst. 1 o. s. ř. tak, že přiznal žalobci, jenž byl v řízení zcela úspěšný, nárok na náhradu nákladů řízení v částce 92 064 Kč. Tyto náklady sestávají ze zaplaceného soudního poplatku 59 636 Kč a nákladů zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená dle § 6 odst. 1 a § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu (dále jen „a. t.“), z tarifní hodnoty ve výši 1 192 701 Kč, sestávající z částky 13 100 Kč za každý ze dvou úkonů uvedených v § 11 odst. 1 a. t., včetně dvou paušálních náhrad výdajů po 300 Kč dle § 13 odst. 4 a. t. a 21 % daň z přidané hodnoty z částky 26 800 Kč ve výši 5 628 Kč. V souladu s § 149 odst. 1 o. s. ř. je žalovaná povinna uhradit náklady řízení k rukám právní zástupkyně žalobce.
11. Lhůta pro splnění povinností uložených žalované tímto rozsudkem byla soudem stanovena na základě § 160 odst. 1 o. s. ř., tedy v délce tří dnů od právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ke Krajskému soudu v Praze, prostřednictvím Okresního soudu v Nymburce, a to do 15 dnů ode dne jeho doručení.

U odvolání proti rozsudku pro uznání jsou odvolacím důvodem jen vady uvedené v § 205 odst. 2 písm. a) o. s. ř. (nebyly splněny podmínky řízení, rozhodoval věcně nepřislušný soud prvního stupně, rozhodnutí soudu prvního stupně vydal vyloučený soudce nebo byl soud prvního stupně nesprávně obsazen, ledaže místo samosoudce rozhodoval senát) a skutečnosti nebo důkazy, jimiž má být prokázáno, že nebyly splněny předpoklady pro jeho vydání (§ 153a o. s. ř.).

V uvedené lhůtě bez uvedeného omezení lze podat odvolání proti lhůtě splatnosti a nákladům řízení.

Nebude-li povinnost stanovená tímto rozhodnutím plněna včas a řádně, lze se jejího splnění domáhat návrhem na výkon rozhodnutí nebo na nařízení exekuce.

Nymburk 3. prosince 2019

Mgr. Petra Šárovcová v. r.
samosoudkyně